

УДК 378.147:811.134.2

DOI <https://doi.org/10.32999/ksu2413-1865/2026-113-2>

ВАРІАТИВНІСТЬ ІСПАНСЬКОЇ МОВИ ЯК МЕТОДИЧНА ПРОБЛЕМА У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Літвіх Андрій Володимирович,
викладач кафедри романської філології
Київський столичний університет імені Бориса Грінченка
a.litvikh@kubg.edu.ua
orcid.org/0009-0008-4556-3372

Гапончук Анастасія Олегівна,
викладач кафедри романської філології
Київський столичний університет імені Бориса Грінченка
a.haponchuk@kubg.edu.ua
orcid.org/0009-0000-6891-8502

Мета статті полягає в теоретичному аналізі варіативності іспанської мови як лінгвістичного та соціокультурного явища й обґрунтуванні її значення як методичної проблеми у процесі викладання іспанської мови як іноземної у закладах вищої освіти. Особлива увага приділяється різноманіттю мовних норм, зумовлених географічними, соціальними та культурними чинниками, а також впливу цієї варіативності на формування комунікативної компетентності студентів.

У процесі дослідження використано комплекс теоретичних **методів**, зокрема аналіз і синтез наукових джерел з лінгвістики, соціолінгвістики та методики викладання іноземних мов; порівняльно-типологічний метод для зіставлення основних варіантів іспанської мови; узагальнення та систематизацію теоретичних положень щодо мовної норми та варіативності. Застосування цих методів дало змогу окреслити ключові підходи до врахування мовної різноманітності в освітньому процесі.

У **результаті** дослідження встановлено, що варіативність іспанської мови проявляється на фонетичному, лексичному, граматичному та прагматичному рівнях і є невід'ємною характеристикою сучасної іспаномовної комунікації. Доведено, що ігнорування мовних варіантів у процесі навчання може призводити до формування обмеженої мовної компетентності студентів та труднощів у міжкультурному спілкуванні. Водночас обґрунтовано доцільність інтеграції елементів варіативності іспанської мови в навчальні програми як засобу підвищення комунікативної гнучкості та мовної адаптивності здобувачів вищої освіти.

Зроблено **висновок**, що варіативність іспанської мови є важливим методичним чинником, який потребує системного врахування у викладанні іноземної мови у закладах вищої освіти. Ефективне поєднання нормативного варіанту мови з ознайомленням студентів з основними регіональними та соціальними різновидами сприяє формуванню повноцінної комунікативної та міжкультурної компетентності. Перспективним напрямом подальших досліджень є розробка методичних рекомендацій і дидактичних матеріалів, спрямованих на оптимізацію викладання іспанської мови з урахуванням її варіативності.

Ключові слова: *варіативність іспанської мови; мовна норма; соціолінгвістика; методика викладання іноземних мов; комунікативна компетентність; міжкультурна комунікація; вища освіта.*

VARIABILITY OF THE SPANISH LANGUAGE AS A METHODOLOGICAL PROBLEM IN TEACHING A FOREIGN LANGUAGE IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

Litvikh Andrii Volodymyrovych,
Lecturer, Department of Romance Philology
Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University
a.litvikh@kubg.edu.ua
orcid.org/0009-0008-4556-3372

Haponchuk Anastasiia Olehivna,
Lecturer, Department of Romance Philology
Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University
a.haponchuk@kubg.edu.ua
orcid.org/0009-0000-6891-8502

The purpose of this article is the theoretical analysis of the variability of the Spanish language as a linguistic and sociocultural phenomenon and the substantiation of its significance as a methodological problem in the process of teaching Spanish as a foreign language in higher education institutions. Special attention is given to the diversity of language norms determined by geographical, social, and cultural factors, as well as to the influence of this variability on the development of students' communicative competence.

The study employs a set of theoretical methods, including the analysis and synthesis of scientific sources in linguistics, sociolinguistics, and foreign language teaching methodology; a comparative-typological approach to contrast the main variants of the Spanish language; and generalization and systematization of theoretical concepts regarding language norms and variability. The application of these methods made it possible to identify key approaches for incorporating language diversity into the educational process.

The study found that the variability of the Spanish language is manifested at phonetic, lexical, grammatical, and pragmatic levels and constitutes an integral feature of contemporary Spanish communication. It is demonstrated that neglecting language variants in teaching can lead to limited language competence among students and difficulties in intercultural communication. At the same time, the study substantiates the feasibility of integrating elements of Spanish language variability into curricula as a means to enhance students' communicative flexibility and linguistic adaptability in higher education.

It is concluded that the variability of the Spanish language is an important methodological factor that requires systematic consideration in teaching Spanish as a foreign language at the higher education level. The effective combination of the standard language variant with exposure to key regional and social varieties contributes to the development of full communicative and intercultural competence. A promising direction for further research is the development of methodological recommendations and didactic materials aimed at optimizing the teaching of Spanish while taking its variability into account.

Keywords: *Spanish language variability; language norm; sociolinguistics; foreign language teaching methodology; communicative competence; intercultural communication; higher education.*

Вступ. Варіативність іспанської мови є однією з ключових проблем сучасного методичного забезпечення викладання іноземних мов у закладах вищої освіти. Іспанська мова, яка належить до романської мовної групи, представлена численними діалектами та соціолектами, що відрізняються фонетикою, лексикою та граматикою. Така мовна різноманітність ускладнює процес навчання студентів, особливо тих, хто планує професійне використання мови в міжнародній комунікації. У сучасних підручниках часто надається перевага стандартній кастильській нормі, що не завжди відповідає реаліям спілкування з носіями мови в Латинській Америці та Іспанії. Через це студенти стикаються з труднощами у сприйнятті автентичних текстів та усного мовлення. Варіативність мови також впливає на методичний підхід до формування комунікативних компетенцій, що є основною метою викладання іноземної мови у вищій освіті.

Актуальність дослідження полягає у потребі адаптувати навчальні програми до реалій сучасного мовного середовища, забезпечуючи студентів необхідними знаннями про різноманітні мовні форми. Особливо важливо враховувати регіональні особливості, які можуть впливати на розуміння культурного контексту. Методична проблема полягає у виборі оптимальних навчальних матеріалів, які дозволяють студентам орієнтуватися у різних варіантах іспанської мови.

Крім того, варіативність лексики та граматики потребує розробки спеціальних вправ для формування гнучкості мовлення. Важливо також враховувати прагматичні аспекти спілкування, оскільки різні діалекти можуть мати

специфічні мовні стратегії. Викладачі часто стикаються з дилемою: зосередитися на стандартній мові або включати елементи регіональної варіативності. Неправильне розуміння цих аспектів може призводити до комунікативних помилок у студентів. Сучасні методики пропонують використання автентичних джерел, інтерактивних вправ та медіаматеріалів для підвищення ефективності навчання. Також важливо формувати у студентів навички міжкультурної компетентності, що пов'язано з розумінням регіональних мовних відмінностей. Варіативність мови тісно пов'язана з культурними особливостями іспаномовних країн, що робить її вивчення більш комплексним.

Актуальність теми підтверджується зростаючою потребою у фахівцях, здатних комунікувати з носіями різних діалектів. Необхідно досліджувати методичні підходи, які дозволяють поєднувати стандартну мову з регіональними формами. Висвітлення цих проблем у наукових працях сприятиме підвищенню якості підготовки студентів. Таким чином, варіативність іспанської мови є не лише лінгвістичною, а й методичною проблемою, вирішення якої є важливим для сучасної вищої освіти. Потреба у системному підході до навчання з урахуванням мовної різноманітності робить тему надзвичайно актуальною для наукових досліджень і практичної діяльності викладачів.

Теоретичне обґрунтування проблеми. Теоретичне обґрунтування проблеми варіативності іспанської мови у викладанні іноземної мови базується на аналізі сучасних лінгвістичних і методичних досліджень. Іспанська мова характеризується значною внутрішньою різноманітністю, що проявляється у фонетичних,

лексичних та граматичних особливостях різних регіонів. До прикладу, В. Ю. Фар'ян виділяє декілька основних діалектних груп: Східний кастильський діалект (регіон Кастилії), Арагонський іспанський діалект, Кастельяно рохано, Кастельяно чурро, Кастельяно леонес (регіон Леону та Самори), Андалузський діалект та інші, кожен з яких має власні специфічні ознаки (Фар'ян, 2022: 45–46). Такі відмінності створюють виклики для викладачів іноземної мови, адже стандартні підручники часто орієнтовані на одну норму, зазвичай кастильську. Крім того, ігнорування регіональних варіантів може призводити до формування у студентів обмеженого уявлення про мову. Варіативність іспанської мови також включає соціолектні й стилістичні відмінності, що впливають на вибір мовних засобів залежно від ситуації спілкування. Методи навчання повинні враховувати ці аспекти, щоб формувати у студентів гнучкі комунікативні навички. Лінгвістичні дослідження показують, що студенти, які знайомляться лише зі стандартною нормою, часто мають труднощі у сприйнятті автентичних аудіо- та відеоматеріалів.

Як зазначають Н. О. Микитенко та І. Ю. Чорна, застосування сучасних технологій навчання іноземних мов і культур, оптимізують процес сформованості іншомовної комунікативної компетентності, з урахуванням варіативності іноземної мови. Окрім того, педагогічні технології мають відповідати певним принципам: концептуальність, системність, варіативність, ефективність, відтворюваність, візуалізація (Микитенко, Чорна, 2018: 216–217).

Сучасні методики передбачають включення в навчальний процес медіаматеріалів, статей та відео з різних країн іспаномовного світу. Це сприяє розвитку навичок розпізнавання регіональних особливостей та адекватного реагування у комунікативних ситуаціях. Крім того, варіативність мови вимагає від викладача гнучкого підходу до підбору лексики та граматичних структур. Дослідження О. Б. Бігич свідчать про важливість системного підходу до навчання, з огляду на особливості сучасних студентів, що поєднує стандартну норму та регіональні особливості. Відомо, що ефективне навчання іспанської мови включає поступове введення студентів у мовне різноманіття через тематичні та ситуаційні вправи (Бігич, 2019: 44–45). Значну роль відіграє також підготовка викладача, який має орієнтуватися у різних діалектних варіантах та соціолектах. Методична література рекомендує використовувати порівняльні вправи, що дозволяють студентам усвідомити відмінності між регіональними формами. Варіативність мови тісно пов'язана з культурними, історичними та соціальними чинниками, що робить її вивчення більш комплексним.

Теоретичне обґрунтування проблеми включає також питання формування навичок адаптації до різних мовних контекстів. Науковці відзначають, що такий підхід сприяє розвитку комунікативної гнучкості та впевненості у використанні мови. Варіативність іспанської мови розглядається як чинник підвищення ефективності навчання та мотивації студентів. Більше того, інтеграція різних варіантів мови сприяє формуванню більш глибокого розуміння мови та культури. Викладання іспанської з урахуванням регіональних відмінностей дозволяє студентам краще орієнтуватися у реальних комунікативних ситуаціях. Особливу увагу слід приділяти практичним завданням, що моделюють автентичні мовні ситуації. Це допомагає студентам застосовувати знання в реальних умовах та уникати стереотипного мислення про мову. Аналіз проблеми варіативності іспанської мови підтверджує необхідність комплексного методичного підходу. Урахування лінгвістичних, соціокультурних та методичних аспектів забезпечує ефективність процесу навчання. Таким чином, теоретичне обґрунтування проблеми демонструє, що варіативність мови є невід'ємним елементом методичної підготовки студентів.

Методологія та методи. Методологічну основу дослідження становить комплекс теоретичних підходів сучасної лінгвістики та методики викладання іноземних мов, які дозволяють розглядати варіативність іспанської мови як методичну проблему у навчальному процесі. Основним принципом дослідження є системний підхід, що передбачає розгляд мови як єдиної цілісної системи з численними варіативними формами. Це дозволяє оцінювати взаємозв'язок між стандартною нормою і регіональними діалектами, а також їхній вплив на формування комунікативних компетенцій студентів. Методологічна база включає також міждисциплінарний підхід, що поєднує лінгвістичний, соціокультурний та педагогічний аспекти. Важливим є принцип комплексності, який забезпечує одночасне дослідження фонетичних, лексичних і граматичних особливостей мови в освітньому контексті.

Серед теоретичних методів, які застосовувалися в дослідженні, можна виділити системний метод, що дозволяє аналізувати мову як організовану систему і виявляти її внутрішні закономірності. Порівняльний метод використовувався для виявлення відмінностей між стандартною і регіональною формами мови, що допомагає розробляти ефективні методичні прийоми. Метод структурно-функціонального аналізу дозволяє оцінювати роль окремих мовних одиниць у процесі комунікації та їхнє педагогічне значення. Метод синтезу і узагальнення дозволяє інтегрувати результати різних теоретичних досліджень у єдину концептуальну основу та формулювати рекомендації для практичного застосування. Аналітичний метод

застосовується для критичної оцінки наявних методик викладання іспанської мови та визначення їхніх переваг і недоліків у контексті варіативності мови.

Результати та дискусії. Варіативність іспанської мови є складним лінгвістичним явищем, яке проявляється на різних рівнях мовної системи та становить важливу проблему у викладанні іноземної мови у закладах вищої освіти. Мова розглядається не лише як сукупність знаків, а як соціокультурний феномен, що змінюється під впливом історичних, географічних та соціальних чинників. Варіативність іспанської мови проявляється у фонетиці, лексичних та граматичних особливостях, а також у стилістичних та соціолектних відмінностях. Розуміння цих особливостей є необхідним для забезпечення ефективного навчання студентів, оскільки знання лише стандартної мови не дає змоги повноцінно орієнтуватися у сучасних комунікативних умовах.

Стандартна іспанська мова, відома як кастильська, традиційно використовується у навчальних матеріалах та підручниках, а також є основою для офіційних іспитів з мови. Проте, як зазначає Є. В. Купріянов, у різних країнах Латинської Америки та регіонах Іспанії функціонують численні регіональні та соціальні варіанти, які відрізняються вимовою, словниковим запасом і граматичними конструкціями (Купріянов, 2018: 39–44). Ці відмінності зумовлені історичними контактами з місцевими мовами, соціальними змінами та культурними особливостями. Ігнорування такої варіативності у навчальному процесі може призводити до формування обмеженого уявлення про мову та труднощів у реальному спілкуванні.

Фонетична варіативність включає відмінності у вимові приголосних та голосних, інтонації та ритмі мовлення. Лексична варіативність проявляється у різних назвах предметів, явищ та дій у різних регіонах. Граматичні відмінності стосуються форм дієслів, способів утворення часів та конструкцій, особливо у другій особі однини та множини. Стилiстичні та соціолектні особливості відображаються у формулюваннях, що застосовуються у формальних і неформальних ситуаціях, та у мовленнєвих кліше, притаманних певним соціальним групам. Розуміння цих аспектів дозволяє студентам формувати мовну гнучкість та адаптивність у комунікації.

Приклади регіональних відмінностей іспанської мови демонструють різноманіття лексики й граматики, які важливі для формування комунікативної компетентності студентів. У іспанській мові в різних регіонах світу можуть використовуватися різні слова для позначення одних і тих самих понять: так, у Іспанії для «автомобіля» найчастіше вживають «coche», тоді як у багатьох країнах Латинської Америки поширено «carro» або «auto» (наприклад, в Аргентині).

Аналогічно, слово «комп'ютер» може звучати як «ordenador» в Іспанії та «computadora» у країнах Латинської Америки. Ці лексичні відмінності пов'язані з історичними, культурними та соціальними чинниками, що впливали на розвиток мови в різних регіонах. Також граматичні варіації проявляються у використанні форм звертання: у Іспанії активно використовується форма «vosotros» у неформальних ситуаціях множини «ви», тоді як у Латинській Америці ця форма практично не вживається, її функцію виконує «ustedes» у будь-яких ситуаціях (Núñez-Méndez, 2022: 18–21). У ряді регіонів, наприклад у Аргентині та Уругваї, поширене явище «voseo» використання займенника «vos» замість традиційного «tú» для неформального «ти» разом з відповідними формами дієслів. Такі граматичні та лексичні різновиди показують, що мовна варіативність має безпосередній вплив на усвідомлення й вживання іспанської мови, зокрема для студентів, які навчаються спілкуванню з носіями мови з різних країн.

Лексичні та стилістичні варіанти мови також можна ефективно демонструвати через автентичні джерела та повсякденні мовні практики. Наприклад, для позначення громадського транспорту в Іспанії звичайним є слово «autobús», тоді як у Мексиці та деяких інших країнах Латинської Америки можуть переважати інші варіанти, такі як «camión», «micro» або «colectivo», а в Карибському регіоні «guagua». Це демонструє, що навіть семантично близькі поняття можуть мати різні лексичні реалізації залежно від регіону, що впливає на розуміння та використання мовних одиниць у реальному спілкуванні. Ще один приклад, різні назви схожих фруктів або побутових предметів: у Мексиці «папайя» може мати іншу назву, ніж у Аргентині чи Іспанії, що також слугує проявом культурно-зумовленої лексичної варіативності (Bijnen, Ferreira, Dijkstra, 2026). Стилiстичні відмінності проявляються не лише в лексичних одиницях, але й у способах побудови речень та формулювання повідомлень у різних соціальних контекстах. Наприклад, у деяких формальних контекстах Іспанії можуть використовуватися певні ввічливі конструкції, які рідше трапляються у відповідних латинськоамериканських варіантах, де віддається перевага іншим формулами ввічливості чи конструкціям. Окрім того, фонетичні відмінності, зокрема асірація або редукція приголосних у діалектах Карибського регіону, впливають на сприйняття усного мовлення студентами та можуть викликати труднощі на етапах формування навичок аудіювання, якщо їх не враховувати при підготовці навчальних матеріалів.

Методична значущість варіативності іспанської мови полягає у її впливі на навчальний процес. Розуміння студентами різних мовних форм формує комунікативну гнучкість, допомагає адаптувати мовлення до різних умов

та сприяє розвитку міжкультурної компетенції. Ознайомлення з варіативними формами дозволяє студентам розпізнавати відмінності у мовленні носіїв, аналізувати тексти, порівнювати конструкції та вибирати адекватні мовні засоби для конкретної ситуації. Варіативність мови стимулює критичне мислення та розвиває здатність оцінювати контекстуальні особливості спілкування.

Формування знань про варіативність мови потребує поступового ознайомлення з різними регіональними та соціальними формами. Це передбачає роботу з різними типами текстів, аудіо- та відеоматеріалами, які демонструють реальне використання мови. Студенти навчаються порівнювати конструкції, виявляти закономірності та розуміти культурний контекст. Акцент на теоретичному розумінні варіативності дозволяє підготувати студентів до реальної комунікації, а також до подальшого професійного застосування мови у міжнародному середовищі.

Як зазначають Г. М. Шмелькова, О. О. Убейволк, О. В. Юдіна, Р. В. В'язова, сучасна система навчання іноземним мовам базується на діалозі культур, розширенні розуміння студентами інших народів, формуванні толерантності та готовності до продуктивної міжетнічної та міжкультурної взаємодії. Чинні програми професійного спрямування з іноземних мов для вищих навчальних закладів забезпечують формування у студентів здатності ефективно спілкуватися іноземною мовою в культурному розмаїтті освітнього та професійного середовища (Шмелькова, Убейволк, Юдіна, В'язова, 2024: 82–83). Варіативність мови також підкреслює важливість міжкультурної компетенції у вищій освіті. Студенти, які знайомляться з регіональними та соціолектними відмінностями, краще орієнтуються у мовному середовищі, розуміють культурні особливості та адаптують мовлення до конкретного контексту. Це сприяє формуванню навичок критичного аналізу та об'єктивного сприйняття мовних явищ. Освітній процес повинен передбачати роботу з різними мовними варіантами, формування навичок адаптації та розпізнавання стилістичних і регіональних особливостей.

Важливим аспектом є системне розуміння взаємозв'язку стандартної мови та регіональних форм. Стандартна норма виконує роль опорної системи для навчання, забезпечуючи стабільність та єдність комунікації, тоді як регіональні варіанти збагачують мовний досвід та готують студентів до реального спілкування з носіями. Ознайомлення з варіативністю дозволяє формувати у студентів не лише мовні навички, а й гнучкість мислення, здатність аналізувати мовні ситуації та обирати адекватні способи вираження думки.

Висновки. Отже, варіативність іспанської мови є важливим аспектом, який слід

враховувати у процесі викладання іноземної мови у закладах вищої освіти. Вона проявляється на різних рівнях мовної системи: фонетичному, лексичному, граматичному та стилістичному. Знання стандартної мови є необхідною базою для навчання та комунікації. Разом з тим, ознайомлення студентів з регіональними та соціальними різновидами мови формує гнучкість мовлення. Фонетичні відмінності, такі як "voseo" в Аргентині або різні вимова приголосних у Іспанії, потребують уваги у навчальному процесі. Лексичні особливості дозволяють студентам орієнтуватися у різних культурних та географічних контекстах. Граматична варіативність, наприклад, використання "vosotros" та "ustedes", розширює розуміння структури мови. Стилiстичні відмінності допомагають адаптувати мовлення до формальних та неформальних ситуацій.

Поєднання нормативного варіанту мови з регіональними формами сприяє формуванню комунікативної компетентності. Водночас, знайомство з соціолектами та культурними особливостями розвитку мови розвиває міжкультурну компетентність. Викладачам важливо враховувати ці аспекти при розробці навчальних програм. Використання автентичних матеріалів сприяє сприйняттю живої мови та формує навички адаптації.

Порівняльний аналіз допомагає студентам розрізняти варіанти мови та застосовувати їх у різних ситуаціях. Інтерактивні завдання та рольові ігри підтримують практичне використання знань. Ознайомлення з різноманітними мовними формами збагачує словниковий запас та граматичну гнучкість. Це сприяє підвищенню впевненості студентів у спілкуванні з носіями мови. Викладання з урахуванням варіативності готує студентів до реального міжнародного спілкування. Розуміння регіональних відмінностей допомагає уникати комунікативних непорозумінь. Перспективним напрямом подальших досліджень є розробка методичних рекомендацій та дидактичних матеріалів. У цілому, системне врахування варіативності іспанської мови підвищує ефективність навчання та формує повноцінну мовну компетентність студентів.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Шмелькова Г. М., Убейволк О. О., Юдіна О. В., В'язова Р. В. Проблема викладання іноземної мови у немовних ВНЗ і способи її рішення. *Академічні студії. Серія «педагогіка»*, (1). 2024. С. 81–87. URL: www.academystudies.volyn.ua/index.php/pedagogy/article/view/578/540
2. Бігич О. Б. Модерація й розвиток критичного мислення майбутніх учителів іспанської мови як технології формування методичної компетентності. *Вісн. Київ. нац. лінгвіст. ун-ту. Серія: Педагогіка*

та психологія. №31. Київ, 2019. С. 43–52. URL: irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Vknl_u_Ptp_2019_31_7.pdf

3. Микитенко Н., Чорна І. Ю. Сучасні тенденції методики навчання іноземних мов і культур: застосування технологій навчання *Вісн. Київ. нац. лінгвіст. ун-ту. Серія: Педагогіка та психологія*. №8. Київ, 2018. С. 215–221. URL: visnyk-pedagogy.knlu.edu.ua/article/download/135610/132445

4. Купріянов Є. В. Лексикографічна система іспанської мови: феноменологія інтегрального опису : монографія. Київ : УМІФ НАНУ, 2018. 254 с. URL: https://ulif.mon.gov.ua/system/files/kupriyanow_monography_1-253_23.06.pdf

5. Фар'ян В. Ю. Діалекти сучасної Іспанії. *Молодий вчений*. 2022. С. 45–46. URL: <https://molodyivchenyi.ua/omp/index.php/conference/catalog/download/11/186/391-1?inline=1>

6. Bijnen J., Ferreira R. A. and Dijkstra T. Lexical distributions of Spanish dialects and their processing implications for Chilean Spanish. *Cambridge University Press*. 2026 URL: <https://www.cambridge.org/core/journals/bilingualism-language-and-cognition/article/lexical-distributions-of-spanish-dialects-and-their-processing-implications-for-chilean-spanish/DB648D8ECFB54FBDDDE0F124621124C3>

7. Núñez-Méndez E. Variation in Spanish /s/: Overview and New Perspectives. *MDPI*. 2022. 50 p. URL: <https://pdfs.semanticscholar.org/0dee/e02707fa58d539cb9df64a264fa9b57769c4.pdf>

REFERENCES:

1. Shmelkova, H. M., Ubeivolk, O. O., Yudina, O. V., V'iazova, R. V. (2024). Problema vykladannia inozemnoyi movy u nemovnykh VNZ i sposoby yii rishennia [The Problem of Teaching Foreign Languages in Non-Linguistic Universities and Ways to Solve It]. *Akademichni studii. Seriiia "Pedahohika"*, (1), 81–87. URL: www.academstudies.volyn.ua/index.php/pedagogy/article/view/578/540

2. Bihych, O. B. (2019). Moderatsiia i rozvytok krytychnoho myslennia maibutnikh uchyteliv ispanskoi movy yak tekhnolohii formuvannia metodychnoi kompetentnosti [Moderation and Development of Critical Thinking of Future Spanish Language Teachers as a Technology for Forming Methodical Competence]. *Visn. Kyiv. nats. lnhv. un-tu. Seriiia: Pedahohika ta psykhohiia*, Vyp. 31, 43–52. URL: irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Vknl_u_Ptp_2019_31_7.pdf

3. Mykytenko, N., Chorna, I. Yu. (2018). Suchasni tendentsii metodyky navchannia inozemnykh mov i kultur: zastosuvannia tekhnolohii navchannia [Modern Trends in the Methodology of Teaching Foreign Languages and Cultures: Application of Teaching Technologies]. *Visn. Kyiv. nats. lnhv. un-tu. Seriiia: Pedahohika ta psykhohiia*, Vyp. 8, 215–221. URL: visnyk-pedagogy.knlu.edu.ua/article/download/135610/132445

4. Kupriyanov, E. V. (2018). Leksykohrafichna sistema ispanskoi movy: fenomenolohiia intehrlnoho opysu [Lexicographical System of the Spanish Language: Phenomenology of Integral Description]. Kyiv : UMIF NANU. 254 p. URL: https://ulif.mon.gov.ua/system/files/kupriyanow_monography_1-253_23.06.pdf

5. Far'ian, V. Yu. (2022). Dialekty suchasnoyi Ispanii [Dialects of Contemporary Spain]. *Molodyi vchenyi*, 45–46. URL: <https://molodyivchenyi.ua/omp/index.php/conference/catalog/download/11/186/391-1?inline=1>

6. Bijnen, J., Ferreira, R. A., Dijkstra, T. (2026). Lexical distributions of Spanish dialects and their processing implications for Chilean Spanish. *Cambridge University Press*. URL: <https://www.cambridge.org/core/journals/bilingualism-language-and-cognition/article/lexical-distributions-of-spanish-dialects-and-their-processing-implications-for-chilean-spanish/DB648D8ECFB54FBDDDE0F124621124C3>

7. Núñez-Méndez, E. (2022). Variation in Spanish /s/: Overview and New Perspectives. *MDPI*. 50 p. URL: <https://pdfs.semanticscholar.org/0dee/e02707fa58d539cb9df64a264fa9b57769c4.pdf>

